

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

## **RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE**

### **A R R E S T**

**Nr. 142.728 van 30 maart 2005**

A. 108.125/VI-16.865

In zake: **FINET** José,

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Benoît CAMBIER, Mr. Luc CAMBIER  
en Mr. Yannick TRILLET, advocaten,  
Winston Churchillaan nr. 253  
1180 Brussel,

tegen:

**DE BELGISCHE STAAT**, vertegenwoordigd door de  
Minister van Justitie,

die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Philippe LEVERT en  
Mr. Marie-Françoise DUBUFFET, advocaten,  
Louizalaan nr. 149/21  
1050 Brussel.

---

### **DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,**

Gezien het op 27 juli 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij José FINET de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit d.d. 29 april 2001 waarbij mevrouw Cécile DEVERGNIES benoemd wordt als hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Charleroi, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 16 juni 2001;

Gelet op arrest nr. 103.353 van 7 februari 2002, waarbij de vordering tot schorsing afgewezen wordt;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure, ingediend door de verzoekende partij;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 12 december 2002, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 1 maart 2005, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 16 maart 2005;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, voorzitter van de Raad van State;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Benoît CAMBIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. Philippe LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak:

1. Op 5 maart 1968 is verzoeker in dienst genomen als hulpbediende bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Bergen. Op 1 november 1970 is hij in dienst genomen als opsteller bij de griffie van de arbeidsrechtbank te Charleroi.

Op 1 mei 1973 is hij bij die rechtbank benoemd tot griffier.

2. Op 1 maart 1999 is hij bij koninklijk besluit benoemd tot griffier-hoofd van dienst bij diezelfde rechtbank voor een periode van drie jaar.

3. Hij is aangewezen om van 21 januari 1999 tot 30 april 1999 het ambt van hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Charleroi uit te oefenen. Vanaf 1 mei 1999 is het ambt uitgeoefend door mevrouw A. DEHOUX.

4. Op 3 maart 2000 is hij overeenkomstig artikel 287ter van het Gerechtelijk Wetboek beoordeeld en heeft hij een beroep tegen die beoordeling ingesteld. Naar aanleiding daarvan heeft de raad van beroep van het rechtsgebied van het hof van beroep te Bergen hem op 3 mei 2000 de eindbeoordeling "zeer goed" gegeven. Die beslissing is vernietigd bij arrest nr. 137.898 van 1 december 2004.

5. Op 27 juni 2000 heeft de wnd. hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Charleroi beslist verzoeker te belasten met de leiding van de griffie van de afdeling van die rechtbank te Haine-Saint-Pierre. Dat is de handeling die bestreden wordt in zaak A.94.871/VI-16.866. De beslissing is vernietigd bij arrest nr. 142.727 van 30 maart 2005.

6. In het Belgisch Staatsblad van 10 december 1999 wordt de betrekking van hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Charleroi vacant verklaard; verzoeker stelt zich kandidaat bij een brief van 27 december 1999 en mevrouw DEVERGNIES stelt zich kandidaat op 4 januari 2000.

7. Terwijl drie van de twaalf gegadigden, onder wie mevrouw DEVERGNIES, zeer gunstige adviezen hebben gekregen van de voorzitter van de rechtbank en van de arbeidsauditeur, heeft verzoeker tweemaal een ongunstig advies gekregen.

Het ongunstige advies van de voorzitter van de arbeidsrechtbank luidt als volgt:

" De heer FINET is in 1968 zijn loopbaan begonnen als bediende, eerst bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Bergen, en vervolgens bij de griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Charleroi. In 1970 is hij opsteller geworden bij de arbeidsrechtbank te Charleroi, daarna adjunct-griffier en griffier. Hij is sedert één jaar griffier-hoofd van dienst voor een eerste periode van drie jaar, nadat hij de functie van griffier van de rollen heeft uitgeoefend.

Als griffier heeft de heer FINET blijk gegeven van vakbekwaamheid, hij heeft de vonnissen steeds met zorg en nauwgezetheid getypt.

Hij draagt weliswaar zorg voor zijn werk, maar neemt daarvoor ook de tijd. Voorzitter DEJASSE heeft reeds gewezen op het feit dat de heer FINET traag werkt.

De problemen met de heer FINET zijn begonnen begin 1998 toen hij zeer vroeg en nogal onhandig geprobeerd heeft zijn kansen veilig te stellen voor de betrekking van griffier-hoofd van dienst, die pas een jaar later vacant werd, waardoor hij een gespannen sfeer heeft veroorzaakt bij de griffiers. Die spanning is nog toegenomen doordat hij een bepaalde adjunct-griffier voortrok.

De heer FINET heeft van de toenmalige hoofdgriffier verkregen dat hij werd voorgedragen voor de betrekking van griffier-hoofd van dienst, na een al even onverwachte als onverklaarbare ommekeer in de houding van de hoofdgriffier.

Ook al had ik toen reeds enig voorbehoud aangaande het gedrag van de heer FINET, ik heb niettemin gemeend dat ik hem, nadat hij zich er schriftelijk toe verbonden had bepaalde basisbeginselen inzake de goede werking van de dienst in acht te nemen, de kans moest bieden gedurende een eerste periode van drie jaar te bewijzen dat hij in staat was het ambt van griffier-hoofd van dienst naar behoren uit te oefenen, gezien de belangstelling van betrokkene voor die functie en de moeite die hij deed om die functie te krijgen.

Als gevolg van een samenloop van omstandigheden (tekort aan personeel en werkonbekwaamheid van de hoofdgriffier vóór diens afzetting), heeft de heer FINET gedurende enkele weken de functies van hoofdgriffier, griffier-hoofd van dienst en griffier van de rollen uitgeoefend.

De uitoefening van de functie van hoofdgriffier is hem kennelijk naar het hoofd gestegen en heeft de onderlinge relaties op de griffie, en meer in het bijzonder tussen de andere griffiers die in Charleroi werken, nog verslechterd. Betrokkene had ondertussen - terecht - te kennen gegeven dat hij niet langer de drie functies samen wilde uitoefenen, in de hoop wellicht, wat minder voor de hand lag, dat hij alleen de functie van hoofdgriffier zou behouden.

Met ingang van 1 mei 1999 belandde de heer FINET opnieuw in zijn enige functie van griffier-hoofd van dienst, waarin hij nog maar recent was aangesteld en waarin hij zich nog moest bewijzen.

Bij die opeenvolgende gebeurtenissen zijn verschillende karaktertrekken van de heer FINET aan het licht gekomen. Deze kan zich als een manipulator gedragen om zijn doel te bereiken, en indien hem dat niet lukt, overdreven kritisch worden ten aanzien van zijn hiërarchische meerderen of zijn collega's in plaats van vraagtekens te plaatsen bij zichzelf. Het ontbreekt hem ook aan loyaliteit.

De heer FINET is ontegensprekelijk belust op macht, maar heeft nog niet bewezen dat hij geschikt is om de griffie van de arbeidsrechtbank te Charleroi te leiden, wel integendeel.

Conclusie: ongunstig advies".

Het eveneens ongunstige advies van de arbeidsauditeur luidt als volgt:

- " Ik verneem dat de heer FINET zich officieel kandidaat heeft gesteld voor het ambt van hoofdgriffier. Dat verwondert me niet, aangezien die sollicitatie reeds maanden geleden mondeling was aangekondigd. Ik betreur dat betrokkene me geen kopie van zijn verzoek heeft bezorgd, en niet het gebruikelijke gesprek heeft

aangevraagd, aangezien artikel 287bis van het Gerechtelijk Wetboek, dat de gegadigde niet lijkt te kennen, me verplicht een advies uit te brengen.

De heer FINET voldoet aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden. Uit zijn beroepsverleden blijkt dat hij duidelijk kwaliteiten heeft met betrekking tot het hele reilen en zeilen op een griffie.

Aangezien voor de geambieerde functie, gezien de omstandigheden, zeer bijzondere vereisten nodig zijn, rijst de vraag of de gegadigde wel het juiste profiel vertoont. Wat dat betreft, stel ik me vragen, te meer daar ik door recente voorvallen meer inzicht heb gekregen in de complexe persoonlijkheid van de betrokkene.

Terwijl verschillende personen die hem beter lijken te kennen dan ik, nooit verhuuld hebben dat ze vrij kritisch over hem denken, heb ik geprobeerd meer afstand te nemen om bepaalde indrukken, die eventueel een weerspiegeling konden zijn van subjectieve en occasionele gevoelens, beter te analyseren.

Na onderzoek blijkt, samengevat, dat de heer FINET zeer zelfbewust is en niet goed om kan met hiërarchie, vooral wanneer deze op de prerogatieven treedt die hij, soms ten onrechte, als de zijne beschouwt. Hij duldt geen tegenspraak, ook al beweert hij het tegendeel. Hij probeert de persoon die de macht bezit die hij niet heeft, te beïnvloeden, en wanneer dat niet blijkt te lukken, zal hij niet aarzelen om kritiek uit te oefenen op die persoon, waarbij hij zo nodig woorden verdraaid zal weergeven door ze uit hun context te halen.

Gezien zijn wispelturige houding twijfel ik aan zijn loyaliteit.

Zo bijvoorbeeld heeft de heer FINET zijn chef, de heer LALOYAUX, toen deze zijn functies van hoofdgriffier (slecht) uitoefende en ik hem daar meermaals op heb moeten wijzen, laten weten dat hij hem steunde om zo bij hem in een goed blaadje te blijven ... wat hem niet belet heeft kritiek op hem uit te oefenen.

Nadien heeft hij, terwijl hij me schriftelijk heeft verzekerd van zijn volstreekte loyaliteit, ermee ingestemd de heer LALOYAUX verklaringen te bezorgen ter adstructie van diens bewering waarbij hij me van mobbing beschuldigt.

Meer recentelijk, toen hij uit zijn functie van wnd. hoofdgriffier werd gezet, heeft hij zijn dubbelzinnig gedrag bevestigd door op geniepige wijze de aangestelde persoon aan te vallen. Eén en ander diende te worden uitgeklaard, wat ertoe geleid heeft dat alles werd ontkend, zonder enige verantwoording, op een al even breedvoerige als misplaatst heftige wijze. De procureur-generaal heeft toen gevraagd dat betrokkene officieel berispt werd.

Aldus blijkt dat de heer FINET soms de controle over zichzelf verliest en daarbij dermate ver gaat dat hij gedragingen gaat verdedigen die hij voordien aan de kaak had gesteld.

Doordat hij ervan overtuigd is dat hij het slachtoffer is van "mobbing" en van samenzweerders met politieke motieven, heeft hij voortdurend het gevoel dat men het op hem gemunt heeft, wat negatieve gevolgen heeft voor de wijze waarop hij zijn ambt uitoefent.

Gezien het bovenstaande, ben ik ontgoocheld en kan ik geen kandidatuur ondersteunen die, indien ze leidt tot een aanstelling, zware problemen kan doen rijzen.

Mijn advies is ongunstig."

8. Op 22 maart 2000 heeft verzoeker bij de bevoegde raad van beroep een verzoek tot wijziging van die adviezen ingediend. Het verzoek is afgewezen bij beslissing van 19 april 2000, die luidt als volgt:

" (...)

Gezien het beroep dat de heer José FINET op 22 maart 2000 heeft ingesteld tegen de adviezen uitgebracht door de voorzitter en de arbeidsauditeur van Charleroi in het kader van een sollicitatieprocedure voor de betrekking van hoofdgriffier van de genoemde rechtbank;

Overwegende dat de adviezen van de genoemde rechterlijke instanties beide ongunstig zijn; dat ze beide steunen op opeenvolgende voorvallen die volgens de stellers van de adviezen bij de betrokkene een gedrag en een persoonlijkheid naar boven hebben gebracht die onverenigbaar zijn met de uitoefening van het geambieerde ambt; dat hem inzonderheid wordt aangewreven dat hij een manipulator is, dat hij niet loyaal is ten aanzien van het gezag en in bepaalde omstandigheden onvoldoende sereniteit aan de dag legt, waarbij hij soms alle gevoel voor proportie verliest; dat de stukken van het dossier de beoordelingen van de stellers van de adviezen staven wat betreft de relationele problemen van verzoeker, zowel ten aanzien van zijn hiërarchische meerderen als ten aanzien van zijn medewerkers, doordat hij moeilijk een ander gezag aanvaardt dan het zijne en hij voortdurend denkt dat men het op hem gemunt heeft, waarbij hij ervan overtuigd is dat hij het slachtoffer is van ziekelijke jaloezie en intellectuele oneerlijkheid van de anderen, van morele en intellectuele terreur ("mobbing") louter met het doel hem op professioneel vlak te schaden, en van samenzweerders met politieke motieven (cf. zijn brief van 28 juni 1999 aan de heer BLONDIAUX, auditeur, en zijn brief van 29 november 1999 aan de heer LALOYAUX, hoofdgriffier, met kopie voor mevrouw WALLON, voorzitter);

Overwegende dat verzoeker vraagtekens plaatst bij het verschil in beoordeling tussen de adviezen van juni 1998 en maart 1999 van de korpschefs van de arbeidsrechtbank, die respectievelijk betrekking hadden op zijn kandidatuur voor de betrekking van hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Bergen, en die van hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Charleroi;

Overwegende dat er een gespannen sfeer is gerezen tussen de griffiers als gevolg van de voorbarige en door verzoeker zelf als een tactische fout bestempelde aankondiging dat hij kandidaat was voor de nog niet vacant verklaarde betrekking van hoofdgriffier bekleed door de heer LALOYAUX; dat die spanning nog is toegenomen tijdens de periode dat verzoeker als wvd. hoofdgriffier werkzaam was;

Overwegende dat die toestand de verklaring is voor de gewijzigde adviezen, en niet enige beïnvloeding of manipulatie door de stellers ervan, zoals hij denkt;

Overwegende dat de negatieve werksfeer, die blijkt uit de overgelegde stukken, niet losstaat van het twistzieke en intrigante karakter van verzoeker, dat zich uit in constante spanningen tussen hem en zijn collega's en in een gedrag dat de arbeidsverhoudingen schaadt en iedere poging tot doeltreffende samenwerking bemoeilijkt;

Overwegende dat die toestand de vraag oproept of verzoeker, zijn onbetwistbare bekwaamheid om individuele opdrachten correct uit te voeren ten spijt, in staat is om een functie waarin hij de leiding heeft over het personeel op harmonische wijze te vervullen;

Overwegende dat de hoofdgriffier, krachtens artikel 172 van het Gerechtelijk Wetboek, een taak heeft waarbij hij de leiding heeft over de griffie en die de plicht omvat tot creativiteit, en het initiatief- en organisatierecht met betrekking tot het hem toevertrouwde personeel (Gedr. St. Senaat, zitting 1995-1996, 270/1, blz. 1).

Overwegende dat deze organisatieopdracht onder meer de opdracht inhoudt dat hij heel wat personen moet laten samenwerken - zo bijvoorbeeld kan het zijn dat de hoofdgriffier conflicten moet oplossen door op oordeelkundige wijze te bemiddelen of een tuchtsanctie op te leggen, waarbij hij de bij zijn leidinggevende taak behorende afstand moet nemen en hij zich niet mag inlaten met welke polemiek dan ook, die nefast is voor iedere vorm van samenleven;

Dat de moeilijkheidsgraad van die opdracht uiteraard evenredig is met het aantal personen dat iedere dag moet samenwerken (een dertigtal wat de arbeidsrechtbank te Charleroi betreft);

Overwegende, in casu, dat, gezien de talrijke reeds genoemde stukken van het dossier - waarvan de meeste zich in een polemische context situeren -, en na de beoordelaars op tegenspraak te hebben gehoord, die hun adviezen waarin gewag wordt gemaakt van de relationele problemen van verzoeker bevestigd en toegelicht hebben, blijkt dat laatstgenoemde thans moeilijkheden lijkt te ondervinden bij het vervullen van deze zeer belangrijke opdracht, die nauw samenhangt met de taak van leiding en organisatie van het personeel en het algemeen personeelsbeleid, meer bepaald in samenhang met de functie van hoofdgriffier van een dermate grote rechtbank;

Overwegende dat die feiten de betwiste adviezen rechtvaardigen wat specifiek de functie van hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Charleroi betreft, voorzover daaruit blijkt dat onvermijdelijk problemen zouden ontstaan bij het beheer van een griffie;

Overwegende dat ze, zoals de raad van beroep het ziet, geen gevolgen hebben voor het mandaat van griffier-hoofd van dienst dat verzoeker thans bekleedt, en dit mandaat niet ter discussie stellen.

(...)"

9. Bij het koninklijk besluit van 29 april 2001 wordt mevrouw DEVERGNIES benoemd tot hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Charleroi. Het is gemotiveerd als volgt:

" Gezien het zeer gunstige advies van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Charleroi en van de arbeidsauditeur;

Overwegende dat mevrouw Cécile Devergnies bovendien de vermelding "zeer goed" heeft gekregen bij haar laatste beoordeling;

Overwegende dat deze gegadigde haar hele loopbaan bij de arbeidsrechtbank te Charleroi heeft gewerkt, waar ze achtereenvolgens de functies van bediende, opsteller, adjunct-griffier en, sedert 1992, griffier heeft vervuld;

Overwegende dat in alle functies die ze op de rechtbank heeft bekleed, haar stiptheid, hulpvaardigheid en haar snelle manier van werken zijn opgevallen; dat deze uitstekende gegadigde altijd blijf heeft gegeven van een zeer groot plichtsbesef, een grote inzet en bekwaamheid bij de uitoefening van haar talrijke bevoegdheden;

Overwegende dat ze de voorzitter van de rechtbank bijstaat als bijzonder secretaris, waardoor ze haar effectieve bekwaamheden op het vlak van het nemen van initiatief en het opnemen van verantwoordelijkheid kan laten blijken;

Overwegende dat ze een groot organisatietalent heeft en over het nodige gezag beschikt om te zorgen voor de goede werking van de dienst, waarmee ze zich positief onderscheidt van de overige gegadigden;

Overwegende dat de overheid belast met het toezicht op de griffies van oordeel is dat ze zeer correct is in de omgang met haar andere collega's;

Overwegende dat deze gegadigde klaarblijkelijk de beste gegadigde is voor de te verlenen functie;

Overwegende dat betrokkene voldoet aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden;".

Dat is de handeling die hier wordt bestreden.

10. Op 5 december 2001 hebben de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Charleroi en de hoofdgriffier van dezelfde rechtbank geoordeeld dat de verzoeker niet konden voordragen voor de vernieuwing van zijn aanstelling als griffier-hoofd van dienst voor een tweede periode van drie jaar. Die handeling is op 5 maart 2002 ingetrokken. Op 8 april 2002 hebben dezelfde personen beslist hem niet voor te dragen en in zijn plaats mevrouw Annie TEMMERMAN voor te dragen. Ook tegen die beslissingen zijn beroepen tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad van State, die nog hangende zijn.

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent "aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, waarin het gelijkheidsbeginsel vervat ligt, van de artikelen 260 en 287bis van het Gerechtelijk Wetboek, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid het beginsel dat de aanspraken en verdiensten daadwerkelijk vergeleken moeten worden, de beginselen luidens welke iedere bestuurshandeling op wettelijk aanvaardbare gronden en motieven moet steunen, en het onpartijdigheidsbeginsel, aan ontstentenis van, dwaling omtrent, gebrek aan of tegenstrijdigheid van de gronden of de motieven"; dat hij dit middel in vier onderdelen opsplitst; dat hij in het eerste onderdeel, dat betrekking heeft op de bestreden handeling, aanvoert dat deze geen vergelijking van de aanspraken en verdiensten van de verschillende gegadigden bevat, en de motivering van de handeling ten aanzien van hem nog omstandiger had moeten zijn, aangezien hij in vergelijking met de benoemde persoon beduidend meer anciënniteit en ervaring heeft, dat het zelfs niet mogelijk is na te gaan of de bevoegde overheden, wat hem betreft, zijn beoordeling die door de raad van beroep bij diens beslissing van 3 mei 2000 van "goed" op "zeer goed" is gebracht, in aanmerking

hebben genomen, dat de verwerende partij de adviezen van de heer PLAS en de heer BLONDIAUX heeft gevolgd, welke adviezen, krachtens artikel 287bis van het Gerechtelijk Wetboek moeten steunen op de beoordeling, en die uitgebracht zijn voordat deze beoordeling herzien is door de raad van beroep; dat hij tevens aanvoert dat de bevoegde overheden ervan op de hoogte zijn gebracht dat hij slachtoffer was van mobbing, maar dat ze passief zijn gebleven en nergens naar die toestand verwezen hebben; dat hij voorts kritiek uitoefent op de motivering van de keuze gemaakt door de verwerende partij, door erop te wijzen dat de gekozen persoon de bijzonder secretaris van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Charleroi was, en ze in die hoedanigheid slechts zeer occasioneel en in beperkte mate de functies van griffier uitoefende, wat hij in tegenspraak acht met de vermeldingen vervat in de bestreden beslissing, waarin gewag wordt gemaakt van "haar effectieve bekwaamheden op het vlak van het nemen van initiatief en het opnemen van verantwoordelijkheid" en waarin staat dat ze tevens "over het nodige gezag beschikt om te zorgen voor de goede werking van de dienst"; dat verzoeker in het tweede onderdeel, dat betrekking heeft op het advies van de heer PLAS, voorzitter, tegen dat advies inbrengt dat het niet gemotiveerd is op het stuk van zijn vorming, zijn ervaring en zijn kwaliteiten zoals voorgeschreven bij artikel 287bis, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, dat het, wat betreft het feit dat hij "traag werkt", in tegenspraak is met een advies uitgebracht door de vroegere hoofdgriffier en niet steunt op zijn beoordeling die van "goed" op "zeer goed" is gebracht; dat hij bovendien de bewering bekritiseert dat "de heer Finet zeer vroeg en nogal onhandig zijn kansen heeft proberen veilig te stellen voor de betrekking van griffier-hoofd van dienst" en betwist dat hij een gespannen sfeer heeft gecreëerd tussen de griffiers; dat verzoeker in het derde onderdeel gericht tegen het advies van de heer BLONDIAUX, arbeidsauditeur, dit advies laakt in bijna dezelfde bewoordingen als die gebruikt in het tweede onderdeel, en hij bovendien de arbeidsauditeur verwijt dat hij onvoldoende onpartijdig is en het hem euvel heeft geduid dat hij niet om het gebruikelijke gesprek heeft verzocht; dat hij in het vierde onderdeel, dat slaat op de beslissing van de raad van beroep d.d. 19 april 2000, die uitspraak heeft gedaan over zijn beroep tegen de adviezen die de voorzitter van de rechtbank en de arbeidsauditeur over zijn kandidatuur hebben uitgebracht, aanvoert dat ze tegenstrijdigheden bevat doordat daarin staat dat de feiten waarop ze steunt het mandaat van griffier-hoofd van dienst dat verzoeker thans bekleedt niet ter discussie stellen, terwijl daarin wel staat dat hij niet over de bekwaamheden beschikt om als hoofdgriffier te worden benoemd, dat de raad van beroep het niet moest hebben over zijn bekwaamheden, maar over de slechte sfeer op de griffie van de arbeidsrechtbank te Charleroi; dat hij ten slotte aanvoert dat nergens in de bevestigende beslissing van de raad van beroep gewag wordt gemaakt

van de beoordeling waarvan sprake is in artikel 287ter van het Gerechtelijk Wetboek, en die beslissing in strijd is met dat artikel;

Overwegende dat verzoeker in zijn processtukken onderstreept dat de beoordeling een gegeven is waarmee rekening moet worden gehouden door de overheden die hun advies moeten uitbrengen over de gegadigden voor een benoeming, waarbij de woorden "in voorkomend geval", gebruikt in artikel 287bis, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek er enkel toe strekt het mogelijk te maken dat gegadigden die nog nooit beoordeeld zijn, ook benoemd kunnen worden;

Overwegende dat, wat het eerste onderdeel betreft, iedere bestuurshandeling in de zin van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, om te voldoen aan het bepaalde in de artikelen 2 en 3 van diezelfde wet uitdrukkelijk met redenen omkleed moet zijn, wat inhoudt dat in de handeling de afdoende juridische en feitelijke overwegingen moeten worden aangegeven die aan de beslissing ten grondslag liggen; dat, aangezien het een benoeming betreft waarop verscheidene sollicitanten aanspraak kunnen maken, de motivering niet alleen moet vermelden dat de aanspraken en verdiensten vergeleken zijn, maar ook de redenen moet aangeven waarom de voorkeur is gegeven aan een bepaalde gegadigde; dat in casu, in het bestreden besluit de kwaliteiten die de steller van het advies de gekozen gegadigde toebedeelt, worden uiteengezet, waaronder "het zeer gunstige advies van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Charleroi en van de arbeidsauditeur"; dat uit de motivering van het betreden besluit, waarin staat dat "deze gegadigde klaarblijkelijk de beste gegadigde is voor de te verlenen functie", bovendien afgeleid kan worden dat de verwerende partij in ieder geval de aanspraken en verdiensten van de verschillende gegadigden heeft vergeleken; dat zulks bevestigd wordt in het administratief dossier, dat de lijst met de gegadigden bevat die aan de minister is voorgelegd, en waarop voor iedere gegadigde vermeld wordt waar hij werkt, welke adviezen over hem zijn uitgebracht, of die adviezen ter kennis zijn gebracht, en wat zijn dienstanciënniteit, zijn anciënniteit ter plaatse en zijn graadanciënniteit is; dat verzoeker uit de bestreden beslissing en de adviezen die hem betreffen, kan opmaken waarom de gekozen gegadigde de voorkeur heeft gekregen boven hem, aangezien de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Charleroi en de arbeidsauditeur over hem twee ongunstige adviezen hebben uitgebracht die niet door de raad van beroep zijn gewijzigd in diens beslissing van 19 april 2000; dat de kritiek aangaande de adviezen van de voorzitter van de arbeidsrechtbank en van de arbeidsauditeur hierna wordt onderzocht; dat het eerste onderdeel onder dat voorbehoud niet gegrond is, aangezien de argumenten die verzoeker heeft aangehaald, luidens welke zijn aanspraken en verdiensten beduidend

hoger zouden zijn dan die van de gekozen gegadigde, ongefundeerd lijken, en de Raad van State niet bevoegd is om een oordeel te vellen ter zake van de mobbing waarvan verzoeker het slachtoffer beweert te zijn;

Overwegende, wat het tweede en het derde onderdeel van het middel betreft, dat artikel 287bis, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek luidt als volgt:

" Het advies wordt gemotiveerd. Het belicht de vorming, de ervaring, de kwaliteiten van de kandidaat en zijn bekwaamheid om het vacante ambt uit te oefenen; het wordt, in voorkomend geval, gestaafd door de notities en de eindvermelding opgenomen in zijn beoordelingsstaat";

dat, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, het advies van de voorzitter van de arbeidsrechtbank te Charleroi niet uiterst beknopt is aangaande zijn beroepsbekwaamheden, en de motivering met betrekking tot de vorming, de ervaring en de kwaliteiten van verzoeker niet ontbreekt, noch weergegeven is met een holle frase; dat in het advies van de voorzitter van de arbeidsrechtbank eerst de loopbaan van verzoeker wordt vermeld, en zijn beroepsbekwaamheden, en vervolgens een aantal gebeurtenissen in het beroepsleven van laatstgenoemde, waardoor "verschillende karaktertrekken van de heer FINET aan het licht (zijn) gekomen", met als conclusie dat "deze (...) zich als een manipulator (kan) gedragen om zijn doel te bereiken, en indien hem dat niet lukt, overdreven kritisch (kan) worden ten aanzien van zijn hiërarchische meerderen of zijn collega's in plaats van vraagtekens te plaatsen bij zichzelf" en dat "het (...) hem ook aan loyaliteit ontbreekt"; dat er in het advies van de arbeidsauditeur ook op gewezen wordt dat "uit zijn beroepsverleden blijkt dat hij duidelijk kwaliteiten heeft met betrekking tot het hele reilen en zeilen op een griffie", maar dat "na onderzoek (samengevat blijkt) dat de heer FINET zeer zelfbewust is en niet goed om kan met hiërarchie, vooral wanneer deze op de prerogatieven treedt die hij, soms ten onrechte, als de zijne beschouwt", dat "hij (...) geen tegenspraak (dult), ook al beweert hij van wel" en dat "hij (...) de persoon die de macht bezit die hij niet heeft, (probeert) te beïnvloeden, en (hij) wanneer dat niet blijkt te lukken, (...) niet (zal) aarzelen om kritiek uit te oefenen op die persoon, waarbij hij zo nodig woorden verdraaid zal weergeven door ze uit hun context te halen"; dat die beoordelingen niet los lijken te staan van de gegevens bedoeld in artikel 287bis, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek; dat in dezelfde bepaling voorts een onderscheid wordt gemaakt tussen de gegevens waarop het advies betrekking moet hebben, en die waarop het "in voorkomend geval" mag steunen; dat die bijwoordelijke bepaling "eventueel" betekent, en niet "verplicht", zoals verzoeker beweert; dat het feit dat die bijwoordelijke bepaling toegevoegd is aan een tekst die die beperking niet bevatte (Gedr. St., Senaat, zitting van 1996-1997, doc. I-270/3, blz. 153 tot 163 en 265 tot 267) in het voordeel van die interpretatie pleit; dat ze niet

wordt tegengesproken door de ministeriële circulaire aangevoerd door verzoeker, waarin weliswaar wordt onderstreept welk belang de notities en de eindvermeldingen op de beoordelingsstaat kunnen hebben bij het opstellen van de adviezen die uitgebracht moeten worden over gegadigden voor een bevordering, maar die daarom nog niet worden verheven tot maatstaven die noodzakelijk in aanmerking genomen moeten worden bij het opstellen van die adviezen; dat de bewoordingen "als maatstaf kunnen dienen" wat dat betreft duidelijk zijn; dat verzoeker voor het overige niet het bewijs bijbrengt dat de adviezen die de voorzitter van de arbeidsrechtbank en de arbeidsauditeur over hem hebben uitgebracht onnauwkeurigheden of fouten zouden bevatten die de geloofwaardigheid daarvan zouden aantasten; dat het tweede en het derde onderdeel van het middel bijgevolg niet gegrond zijn;

Overwegende dat, wat het vierde onderdeel van het middel betreft, de raad van beroep erop wijst dat "de negatieve werksfeer, die blijkt uit de overgelegde stukken, niet losstaat van het twistzieke en intrigante karakter van verzoeker, dat leidt tot constante spanningen tussen hem en zijn collega's en een gedrag dat de arbeidsverhoudingen schaadt en iedere poging tot doeltreffende samenwerking bemoeilijkt", en dat "gezien deze toestand, de vraag rijst of verzoeker, zijn onbetwistbare bekwaamheid om individuele opdrachten correct uit te voeren ten spijt, in staat is om een functie waarin hij de leiding heeft over het personeel op harmonische wijze te vervullen"; dat die beoordeling de conclusie van de raad van beroep wettigt, namelijk dat "die gegevens de betwiste adviezen rechtvaardigen wat specifiek het ambt van hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Charleroi betreft, voorzover daaruit blijkt dat onvermijdelijk problemen zouden ontstaan in het beheer van een griffie", de enige conclusie die in deze zaak in aanmerking moet worden genomen; dat het argument dat de beslissing van de raad van beroep van 19 april 2000 in tegenspraak zou zijn met die van 3 mei 2000 irrelevant is, aangezien de betrokken beoordeling niet is opgemaakt in het kader van de nieuwe betrekking waarvoor gegadigden waren opgeroepen en waarnaar verzoeker gesolliciteerd heeft; dat dat onderdeel van het middel evenmin kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel ontleent "aan onwettigheid van de beoordeling en schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet waarin het gelijkheidsbeginsel vervat ligt, van artikel 287bis, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek en van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid van die welke vereisen dat iedere bestuurshandeling steunt op wettelijk aanvaardbare gronden en motieven"; dat hij aanvoert dat de adviezen van de voorzitter van de arbeidsrechtbank en van de arbeidsauditeur aangaande zijn kandidatuur gebaseerd zijn op een beoordelingsstaat van 3 maart 2000 waarbij hem een vermelding "goed"

wordt toegekend, terwijl die beoordeling op 3 mei 2000 tenietgedaan is door de raad van beroep en vervangen is door de vermelding "zeer goed";

Overwegende dat, zoals hierboven is aangetoond, de benoemende overheid net zomin als de overheden om wier advies is verzocht, verplicht zijn hun keuze te bepalen op basis van de beoordeling die aan de betrokken gegadigden is toegekend; dat nergens uit opgemaakt kan worden dat die overheden de beoordeling "goed" die aanvankelijk aan verzoeker is toegekend in aanmerking zouden hebben genomen; dat het tweevoudige ongunstige advies van de voorzitter van de rechtbank en van de arbeidsauditeur, dat de raad van beroep niet heeft gemeend te moeten wijzigen in zijn beslissing van 19 april 2000, op zich voldoende was om te wettigen dat de benoemende overheid niet verzoeker heeft gekozen; dat het feit dat de benoemende overheid extra melding maakt van de beoordeling "zeer goed" die de gekozen gegadigde gekregen had, bijgevolg geen doorslaggevend gegeven lijkt ten aanzien van verzoeker; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel ontleent aan "schending van de artikelen 287bis en 711 van het Gerechtelijk Wetboek en van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid van die welke vereisen dat iedere bestuurshandeling steunt op wettelijk aanvaardbare gronden en motieven, en aan ontstentenis van, dwaling omtrent, gebrek aan of tegenstrijdigheid van de gronden of de motieven"; dat hij de raad van beroep verwijt dat deze zich eerst heeft uitgesproken over het beroep dat hij op 22 maart 2000 heeft ingesteld tegen de adviezen die uitgebracht waren over zijn kandidatuur voor de betrekking van hoofdgriffier van de arbeidsrechtbank te Charleroi en daarna over het beroep dat hij op 15 maart 2000 heeft ingesteld tegen zijn beoordeling, waardoor de raad van beroep, bij de uitspraak over de kandidaturen, geen rekening heeft kunnen houden met zijn laatste beoordeling;

Overwegende dat artikel 711 van het Gerechtelijk Wetboek betrekking heeft op de procedure vóór de gewone rechtbanken en niet van toepassing is op de procedure voor de beoordeling van de leden van de griffie; dat artikel 287bis van hetzelfde Wetboek evenmin voorziet in een bepaalde volgorde van behandeling van de vorderingen; dat uit het proces-verbaal van de terechtzitting van 5 april 2000 van de raad van beroep bovendien blijkt dat deze, op aanvraag van verzoeker, aanvaard heeft de zaak betreffende de beoordeling uit te stellen tot 19 april 2000, zodat verzoeker zijn dossier in orde kon brengen en zich kon laten bijstaan door zijn raadsman; dat de adviezen van de voorzitter van de arbeidsrechtbank en van de arbeidsauditeur bovendien, en zoals blijkt uit het onderzoek van het tweede middel,

niet gebaseerd zijn op de beoordeling van 3 maart 2000; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent "aan schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, waarin het gelijkheidsbeginsel vervat ligt, van artikel 287bis, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek, van artikel 11 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel, en van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid van die welke vereisen dat iedere bestuurshandeling steunt op wettelijk aanvaardbare gronden en motieven alsook van die luidens welke het bij benoemingen niet staat aan een gegadigde een gesprek "aan te vragen" met de overheid die een advies moet uitbrengen, aan ontstentenis van, dwaling omtrent, gebrek aan of tegenstrijdigheid van de motieven"; dat hij meer bepaald laakt dat de arbeidsauditeur "betreurd" heeft dat verzoeker het niet nodig heeft gevonden het gebruikelijke gesprek aan te vragen bij de overheid die een advies moet uitbrengen;

Overwegende dat het gesprek dat de overheid die een advies moet uitbrengen in het kader van een benoemingsprocedure, kan hebben met de sollicitanten, slechts een gebruik is; dat het al dan niet in acht nemen daarvan geen gevolgen heeft voor de wettigheid van de aangevochten benoeming; dat het door de arbeidsauditeur betreunde feit op zich evenmin gevolgen heeft; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een vijfde middel ontleent aan "schending van de artikelen 287bis en 711 van het Gerechtelijk Wetboek, en van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid van dat betreffende de rechten van verdediging en dat betreffende de gelijkheid van de verweermiddelen", voorzover de raad van beroep geweigerd heeft getuigen te horen die de adviezen van de voorzitter van de arbeidsrechtbank en van de arbeidsauditeur konden ontkrachten;

Overwegende dat de raad van beroep redelijkerwijze heeft kunnen oordelen dat hij geen getuigen hoefde te horen om een beslissing te kunnen nemen; dat de vermeende verplichting om getuigen te horen overigens niet voorgeschreven wordt in de in het middel genoemde bepalingen en de beginselen betreffende de eerbiediging van de rechten van verdediging en de gelijkheid van de verweermiddelen niets uitstaande hebben met een benoemingsprocedure; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoeker een zesde middel ontleent "aan schending van artikel 287bis van het Gerechtelijk Wetboek, en van de algemene rechtsbeginselen, inzonderheid van het onpartijdigheidsbeginsel", voorzover de voorzitter van de arbeidsrechtbank en de arbeidsauditeur in hun respectieve adviezen blijk hebben gegeven van partijdigheid en de eerstgenoemde, doordat hij mee de beslissing heeft genomen om verzoeker aan te stellen in de afdeling te Haine-Saint-Pierre, ten aanzien van hem partijdig "is en/of lijkt";

Overwegende dat de voorzitter van de arbeidsrechtbank en de arbeidsauditeur krachtens artikel 287bis, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek de wettelijk gemachtigde personen zijn om een gemotiveerd advies uit te brengen over de gegadigden voor een benoeming waarvoor een oproep tot gegadigden is gedaan; dat uit de adviezen die ze hebben uitgebracht met betrekking tot de kandidatuur van verzoeker geen partijdigheid blijkt bij de beoordeling, noch een gebrek aan objectiviteit in de uiteenzetting van de feiten die ze hebben aangehaald om te besluiten tot ongunstige adviezen; dat de feiten die verzoeker ter adstructie van zijn middel heeft aangevoerd bovendien volstrekt niets uitstaande hebben met de inhoud van de adviezen die over hem zijn uitgebracht door de voorzitter van de arbeidsrechtbank en door de arbeidsauditeur, ook niet de gewijzigde aanstelling te Haine-Saint-Pierre, waartoe beslist is door de wnd. hoofdgriffier en waartegen een afzonderlijk beroep is ingesteld; dat het zesde en laatste middel net zo min als de vorige middelen gegrond is,

## **B E S L U I T :**

### **Artikel 1.**

Het beroep wordt verworpen.

### **Artikel 2.**

De kosten, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op dertig maart tweeduizend vijf door:

|        |             |                                   |
|--------|-------------|-----------------------------------|
| de HH. | ANDERSEN,   | Voorzitter van de Raad van State, |
|        | LEWALLE,    | Staatsraad,                       |
|        | NIHOUL,     | Staatsraad,                       |
| Mevr.  | VANDERPERE, | Griffier.                         |

**De Griffier,**

**De Voorzitter,**

**V. VANDERPERE**

**R. ANDERSEN**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,  
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.